

København, den 28. november 2011
LNJ/LOR/JML

J.nr. 2009-02-1204
2. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over advokat B, herefter kaldet indklagede.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at indklagede ved behandlingen af hendes skilsmisse fra klagers ægtefælle, har udført sit hverv på en sådan måde, at han har varetaget klagers ægtefælles interesser til trods for sin status som repræsentant for begge parter.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 17. november 2009.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at klager og klagers ægtefælle den 11. februar 1989 indgik ægteskab, og at parret af Statsforvaltningen (Bynavn) den (Dato) blev meddelt separationsbevilling.

I februar 2009, efter at skilsmisseprocessen var påbegyndt, kontaktede klagers advokat indklagede, som ikke tidligere havde repræsenteret nogen af parterne personligt, men som havde ført sager for den virksomhed, hvor klagers ægtefælle var ansat, ligesom indklagedes advokatkontor delte opgang med virksomheden.

Klager og klagers ægtefælle afholdt deres første møde med indklagede på dennes kontor den 26. februar 2009.

Indklagede har til sagen oplyst, at han forinden mødet havde modtaget et regneark fra klagers ægtefælle med en oversigt over, hvordan parterne havde aftalt, at fællesboet skulle deles.

Indklagede oplyser desuden, at hans opdrag var at formalisere den indgåede aftale samt sørge for den relevante tinglysning.

klagers opfattelse af indklagedes opdrag fremgår af hendes klageskrivelse til Advokatnævnet af den 13. november 2009:

”[...]

vi valgte en fælles advokat til at foretage det juridiske arbejde med udfærdigelse af bodelingsoverenskomst, overdragelse af ejendommen mv. Min mand ville gerne overtage ejendommen, og de forskellige dokumenter skulle reflektere dette.

[...]”

Ejendommen, som klagers ægtefælle skulle overtage, var blevet vurderet af en ejendomsmægler fra (...), og ejendomsvurderingen lød på 3.150.000 kr. Vurderingen, som var indhentet af klagers ægtefælle, lå til grund for klager og klagers ægtefælles forhandlinger, inden indklagede indtrådte i sagen. Klager og klagers ægtefælle havde oprindeligt indgået aftale om, at der skulle indhentes vurderinger fra to uvildige ejendomsmæglere.

Forhandlingerne havde fundet sted ved møder, hvor også klagers far, deltog som opmand, og han oplyste i brev af 22. november 2009 til indklagede, at han bl.a. var til stede ved et møde på klagers ægtefælles kontor. Han anførte bl.a. om mødet:

”På mødet der blev afholdt på [klagers ægtefælle]s kontor nedskrev vi punkterne som vi var enige om i fælles forståelse. Aftalen var så, at en advokat som de var enige om skulle renskrive aftalen, så den juridisk var i orden.”

Indklagede har til sagen oplyst, at han på mødet den 26. februar 2009 modtog endnu et regneark med end revideret oversigt over bodelingen, og at det af oversigten fremgik, at den fælles ejendom var vurderet til 3.150.000 kr.

Klager har til sagen oplyst, at hun ikke kendte til hverken regnearket fra mødet eller det regneark, som indklagede har angivet at have modtaget forinden.

Indklagede udarbejdede efter mødet den 26. februar udkast til de aftalte dokumenter. Parterne underskrev disse dokumenter på et møde den 5. marts 2009.

I bodelingen indgik bl.a. en gældspost på 600.000 kr. samt aftale om afvikling af et gælds brev, hvor klagers ægtefælle skulle betale 3.000 kr. om måneden til klager mod at kunne blive boende i ejendommen med parrets to sønner.

I brev af 16. april 2009 afregnede indklagede halvdelen af sagsomkostninger over for klager, og meddelte at have sendt skødet til kommunen til ejendomsværdipåtegning.

Den 25. juni 2009 rykkede klager indklagede for sagen, hvorefter indklagede i e-mail af 3. juli 2009 oplyste, at overdragelseserklæringen og ejerpantebrevet til klager var tinglyst, og at sagen afventede (Realkredit instituttet)s godkendelse af, at klager herefter var frigjort for hæftelsen.

Der var hen over sommeren 2009 en e-mail korrespondance mellem klager og indklagede. Ved e-mail af 29. september 2009 anmodede klager indklagede om rådgivning til udfyldelse af skilsmissepapirerne. Samme dag svarede indklagede ved e-mail, hvoraf det bl.a. fremgik:

”Det bedste er at i begge skriver under straks. Ellers vil Statsamtet kontakte [klagers ægtefælle], og det tager jo tid.

Pantebrevet er igen gået i stå, da [klagers ægtefælle] siger, at I er enige om, at undlade tinglysning.

Kan du bekræfte det så jeg kan afslutte sagen – eller?”

I e-mail af 30. september 2009 til indklagede benægtede klager at have accepteret, at tinglysning kunne undlades, og hun anmodede samtidig indklagede om hjælp til at få afsluttet bodelingen.

Den 10. oktober 2009 sendte klager et brev til indklagede, hvoraf det bl.a. fremgik:

”Jeg har tidligere anmodet dig om at sende dokumentation for vurderingen af den salgspris på ejendommen, som er lagt til grund i bodelingssagen. Jeg har imidlertid intet modtaget, hvilket jeg er uforstående over for. Det er jo blot et spørgsmål om at poste et stykke papir! Som det nok er dig bekendt, er den angivne vurdering uden at advisere mig også foretaget uden om mig, og uden efterfølgende at dokumentere resultatet. Da det naturligvis er min ret at have det kendskab til hvordan vurderingen er foretaget, hvem der har foretaget den samt resultatet heraf, skal jeg derfor endnu engang anmode dig om at fremsende dokumentation.

Herefter skal jeg under alle omstændigheder meddele dig, at jeg har indledt skridt til at søge bodelingen behandlet i skifteretten, så derfor skal bede dig om fra dette øjeblik og indtil videre at indstille enhver videre behandling af bodelingen på mine vegne, hvilket således omfatter ethvert dokument samt undladelse af at søge tinglysning.

[...]”

Herefter antog klager advokat A til at føre sin sag. Advokat A rettede i brev af 14. oktober 2010 henvendelse til indklagede, som svarede ved brev af 2. november 2009, hvoraf det bl.a. fremgik:

”[...]

På et tidspunkt meddelte [klagers ægtefælle], at han skulle skilles og spurgte, om jeg i den forbindelse kunne udfærdige dokumenter til tinglysning m.v., idet man i øvrigt var enige om vilkårene.

Der blev afholdt flere møder med begge parter, som under disse møder samstemmende redegjorde for deres ønsker, og det er udtrykkeligt præciseret fra min side, at både [klagers ægtefælle] og Deres klient måtte søge anden advokatbistand, hvis der ikke forelå fuldstændig enighed. Det var imidlertid ikke tilfældet.

[...]

Som allerede nævnt er dokumenterne underskrevet af parterne i fuld enighed. Der har ikke foregået egentlige vilkårsforhandlinger på mit kontor, men jeg er bekendt med, at parterne selv blev enige om vilkårene under interne møder, hvor også [klager]s far deltog. Parterne var enige om, at der skulle søges en løsning som gjorde muligt for [klagers ægtefælle] at blive boende i ejendommen sammen med de 2 sønner.

[...]"

Skriftvekslingen mellem indklagede og advokat A fortsatte, og ved brev af 13. november 2009 anførte advokat A bl.a.:

*"Jeg har modtaget Deres skrivelse af 12.11. og må beklageligvis konstatere, at Deres klient ikke kan abstrahere fra de oplysninger som hun selv klart og tydeligt har forsynet mig med til brug for udarbejdelse af dokumenterne, Jeg blev bedt om at udarbejde dokumenterne på grundlag af en aftale om bodeling, som parterne **forinden** selv havde indgået, således som jeg også tidligere har meddelt Dem. [Klagers ægtefælle] var fremlejer af kontorlokaler på mit kontor. Vi mødtes mange gange dagligt, og det var derfor ganske naturligt, at [klagers ægtefælle] bad mig om at udarbejde dokumenterne. Både [klagers ægtefælle] og [klager] tilkendegav i den forbindelse, at de ønskede omkostningerne ved sagens gennemførelse minimeret mest muligt, og da de var enige om aftalen, var der ingen problemer med, at dokumenterne blev udarbejdet af mig.*

Inden jeg befattede mig med sagen, holdt jeg dog et længere foredrag for dem begge, hvor det udtrykkeligt blev understreget, at jeg ikke kunne ekspedere sagen, hvis der var den mindste uoverensstemmelse mellem parterne. Jeg kan ikke forstå, at Deres klient, som jeg i øvrigt har det bedste indtryk af, kan have glemte dette.

[...]"

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved sin håndtering af den fælles repræsentation i bodelingssagen, hvorved han foranledigede, at hun accepterede nogle vilkår, som var urimelige.

De urimelige vilkår bestod i, at undlade at indhente en yderligere vurdering fra en uvildig ejendomsmægler, at lade gældsposten på 600.000 kr. indgå i bodelingen, samt at rådgive klager til at acceptere en rentefri månedlig ydelse på 3000 kr. for så vidt angik afvikling af gældsrevet.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at der burde foreligge en vurdering fra 2 mæglere i forbindelse med overdragelse af ejendommen, at gældsposten på 600.000 kr. var stiftet personligt af klagers ægtefælle og dermed ikke skulle indgå i bodelingen, og at indklagede som repræsentant for begge parter burde have indhentet supplerende oplysninger

om denne gældspost, og endelig at indklagede burde have indset og informeret hende om, at den aftalte månedlige ydelse var så lav, at den var til skade for hende.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han informerede klagers ægtefælle og klager om, at han alene kunne hjælpe, hvis der ikke forelå nogen uenigheder angående bodelingen, at hans opdrag udelukkende var at formalisere den allerede indgåede aftale mellem parterne, og at han dermed ikke var forpligtet til at indhente yderligere oplysninger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

4 medlemmer tiltrådte:

Uanset at indklagede har haft en forståelse af, at bodelingen skete i fælles overensstemmelse, finder Advokatnævnet, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at repræsentere begge parter.

Selvom indklagede er gået ud fra, at der var tale om en ren berigtigelse, bør en advokat kontrollere og sikre sig, at der er fuldstændig enighed om retsforholdet, samt at parterne har forstået alle vilkår og konsekvenserne heraf. indklagede burde have sikret sig begge parters skriftlige accept heraf.

Som følge af det anførte pålægger Advokatnævnet indklagede i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på 10.000 kr.

Indklagede kan indbringe nævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

1 medlem udtalte:

Advokater assisterer jævnligt med opgaver, som vedrører flere personer. Alt vil teoretisk set kunne fortolkes som en risiko for den ene eller den anden i sådanne tilfælde. Når henses til, dels at sådanne situationer er almindelige, dels den tillid med hvilken advokaten opfattes, herunder som formidler af et resultat, må en sådan adfærd fra en advokats side, som udgangspunkt være retsmæssig. Advokater bør dog ved påtagelsen af opgaven orientere sagens klienter om forholdene.

I denne konkrete sag er der en samfundsmæssig og social interesse i, at bodelingen kan foretages uden yderligere konflikt mellem de tidligere ægtefæller. Kun hvis der opstår konkret uoverensstemmelse, foreligger der en interessekonflikt, hvorved en fælles advokat må udtræde af sagen.

Selv om en indledende orientering ikke ses at foreligge i sagen, stemmer dette nævnsmedlem for en frifindelse, idet den lange sagsbehandlingstid også herved tages i betragtning.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets votum, hvorefter nævnet pålægger indklagede en bøde på 10.000 kr. eksklusiv moms.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm